

« طالبان » وحشی، دشمنان سوگند خورده کارگران و زحمتکشان افغانستان اند.

جنایت پیشه گان درنده گروه هراس افکن طالبان زیر نام « امارت اسلامی افغانستان » که بیش از سه سال می شود خلق های ما را به بند کشیده و به نیابت امپریالیست های جهانخوار مردم ستمدیده ما را سلاخی می کنند ، در حرف و عمل ماورا فاشیست های هار مذهبی-قبیله گرا و در خدمت منافع ارتجاع منطقه و مزدور امپریالیسم جهانخوار اند. این گروه مزدور که توسط باداران امریکایی اش به جای « جمهوریت » نام نهاد اشرف غنی وطن فروش به قدرت رسانیده شد، در میهن فروشی، وجدان باخته گی، دفاع از مناسبات فرتوت فیودالی و دشمنی با مردم افغانستان از هیچ وحشی گری و چنگیز صفتی فروگذار نکرده است. خلق های افغانستان بیش از سه سال می شود که هر روز توسط این گروه مزدور وحشی سلاخی می شوند و شاهد عملکرد های ماورای فاشیستی این جنایت پیشه گان خون آشام اند. در افغانستان پامال وحشی گری های این گروه تروریست، ۹۷ فیصد نفوس کشور زیر خط فقر به سر می برند. ⁱ برای آنکه تصویری روشن از عمق تراژدی بدست آید، ذکر این مورد لازم است که در آمد ۸۰ فیصد فامیل ها در ازای هر عضو خانواده در افغانستان کمتر از یک دالرامریکایی در روز است. ⁱⁱ بدین ترتیب می بینیم که ۴۴.۵ میلیون نفوس کشور زیر سیطره یک گروه تروریستی مزدور حتی قادر به تامین غذای سه وقت خود نمی باشند، و گرسنگی می کشند. ⁱⁱⁱ بر اساس گزارش شاخص جهانی گرسنگی در سال ۲۰۲۴، افغانستان از میان ۱۲۷ کشور در جایگاه ۱۱۶ قرار گرفته است. بر مبنای این گزارش، ۳۰.۴ درصد جمعیت افغانستان دچار سو تغذیه هستند و ۵.۸ درصد کودکان پیش از رسیدن به پنج سالگی جان خود را از دست می دهند. صندوق نجات کودکان نیز پیش از این اعلان کرده بود که ۶.۵ میلیون کودک در افغانستان یعنی از هر ۱۰ کودک، سه کودک در سال ۲۰۲۴ سطوح بحرانی گرسنگی را تجربه خواهند کرد. ^{iv}

با وجود آنکه امپریالیسم خون آشان امریکا هفته وار آشکارا چهل میلیون دالر برای گروه تروریستی طالب، پول ارسال می کند، و با وجود آنکه « کمک ها و عطایای» امپریالیست ها، عمدتا امپریالیسم امریکا به دست نشانده گان « طالبی» اش فراتر از آمار رسمی اعلام شده از سوی «دونر» ها است، علی الرغم آنکه به لزوم دید و خواست اشغالگران امریکایی و شرکا - که بیست سال کشور ما را مستقیما اشغال نموده بودند- میلیارد ها دالر طی بیش از سه سال اخیر از سوی نهاد ها و برنامه های وابسته به « سازمان ملل» و سایر نهاد های مدافع « حقوق بشری» به بهانه کمک به بحران زده گان افغانستان، برای بهبود بخشیدن به اوضاع « تحت حاکمیت» گروه خون آشام طالبان سرازیر گردیده است، اما از آنجایی که گروه وحشی طالبان، به مثابه یک گروه تروریستی دزد، جنایت پیشه و رهن، خواست و اراده بی جز برپادی مادی و معنوی افغانستان ندارد، نخواست و نتوانسته است که اندک تغییری در اوضاع به وجود بیاید. به برشی از یک گزارش در مورد تلاش های بیپرده اربابان برای نجات طالبان از ورطه ناتوانی، توجه کنید:

«اگرچه کمک های بین المللی از وخامت بیشتر شرایط جلوگیری کرده و به جلوگیری از یک فاجعه انسانی حتی بزرگتر کمک کرده است، اما ثبات اقتصاد افغانستان و رفاه مردم افغانستان بسیار ضعیف است. افغانستان یکی از فقیرترین و کمتر توسعه یافته ترین کشورهای جهان است که در شاخص توسعه انسانی از میان 193 کشور و منطقه در رتبه 182 قرار دارد. فروپاشی اولیه اقتصادی در سال 2021 به یک وضعیت ضعف مزمن اقتصادی تبدیل شده است: پس از غلبه بر 27 درصد کاهش تولید ناخالص داخلی بین سالهای 2021 تا 2023، اقتصاد افغانستان اکنون در "سرزمینی بدون رشد" است که با کمک های خارجی و به شدت حمایت شده است. در برابر شوک آسیب پذیر است بر اساس جدیدترین سروی نظارتی بانک جهانی در افغانستان، نرخ بیکاری در میان خانوارهای مورد بررسی از آوریل تا ژوئن 2023 نزدیک به 20 درصد بوده است و "هیچ دلیلی وجود ندارد که باور کنیم روندهای اخیر بهتر خواهد بود.»^۷ اشغالگران امپریالیست، با نصب گروه نیابتی و مزدور « طالبی» در اریکه قدرت، تمام تلاش های پلید خویش را معطوف به سر پا و زنده نگهداشتن این « حاکمیت» پوشالی می کنند. اما از آنجایی که تروریست های وحشی طالبی در میان خلق های آزادیخواه افغانستان ریشه ندارند، هیچ « کمک» و هیچ « حمایت مالی و نظامی» در دراز مدت قابلیت آنرا نخواهد داشت که « طالبان» را بر اریکه قدرت نگه دارد. خلق های آزادیخواه افغانستان، همانگونه که در مقابل اربابان اشغالگر گروه مزدور «طالبان» طی بیست سال ایستادگی نشان داده و در برابر اشغال رزمیدند، گروه مزدور و نیابتی طالبان را نیز واژگون

خواهند نمود. تروریست های وحشی « طالبی» با تمام توان می کوشند تا با محروم داشتن کودکان و نوجوانان که آینده سازان وطن خواهند بود، جلو باسواد شدن و دانش آموزی نسل امروز را بگیرند، تا باشد که به خاطر آسوده بر ویرانه ها «حکومت» کرده و به نیابت اشغالگران امپریالیست، در راستای عملیاتی شدن برنامه های شوم استعمار جهان خوار در منطقه سهم مزدورانه خود را به جا آورند. بنابر گزارش «چرخه برنامه بشر دوستانه ۲۰۲۴ منتشره دسامبر ۲۰۲۳» زیر عنوان (پلان نیازهای بشر دوستانه و پاسخ افغانستان)، ۵۲ فیصد نفوس افغانستان را افراد پایین تر از سن ۱۸ سال تشکیل می دهد که یکی از کشور های با بیشترین نفوس جوان در جهان است. گروه تروریستی طالبان دروازه های مکاتب (از صنف ششم به بالا)، دروازه های دانشگاه ها، سایر نهاد های تحصیلی و اخیرا انستیتوت های تعلیمات صحنی را به روی زنان بسته اند و دختران و بانوان کشور ما را در بیش از سه سال اخیر از تعلیم و تحصیل محروم نموده اند. این امر همانگونه که نقض وحشیانه و بی مانند حقوق دختران و زنان سرزمین ما است، پیامد های ناگوار درازمدت فراوانی خواهد داشت. گروه وحشی طالبان قشر زن را در کشور ما تقریبا کاملا از عرصه فعالیت های اجتماعی حذف نموده، نابخشودنی ترین جنایات را در قالب اپارتاید جنسیتی آشکار بر ضد زنان افغانستان اعمال نموده اند. حذف تقریبا کامل بانوان از عرصه های کاری، نهاد های تعلیمی، تحصیلی، موسسات تولیدی، بخش خدمات و سایر عرصه های فعالیت های اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و... در حقیقت محروم داشتن حدود ۵۰ فیصد نیروی کار از حق کار می باشد. همان گونه که اقتصاد کشور از این بابت متحمل آسیب های جبران ناپذیر گردیده است، فقر و تنگدستی، میلیونها کودک را نیز از رفتن به مکتب و آینده مطمئن باز داشته و آنان را روانه بازار « کار کودک » نموده است! در کشوری که کودکان بیش از نیمی از جمعیت کشور را تشکیل می دهند، کار کودک، همان گونه که نقض حقوق کودکان، ستم بر کودکان و استثمار وحشیانه ایشان است، در پهلوی باز ماندن از آموزش، از نگاه صحت و سلامت جسمی، ذهنی و روانی نیز کودکان را آسیب می رساند. سازمان حفاظت از کودکان، سال ۲۰۲۴ را « سال بی رحم برای کودکان افغانستان» نامیده است. همه منابع به اصطلاح مدافع حقوق بشر، وضعیت « بازار کار» کودکان در افغانستان را غیرانسانی و نقض آشکار حقوق اطفال می دانند. می بینیم که حتی نهاد های راه اندازی شده از سوی بورژوازی نیز برای کودکان کارگر افغانستان اشک تمساح می ریزند. این در حالی است که امپریالیسم و معاملات کثیف کشور های میترپول افغانستان را به مزدوران طالبی خود واگذار نموده است. جمعیت کودکان کارگر در افغانستان ۳.۷ میلیون تن برآورد شده است.^{vi} بخش بزرگی از طبقه کارگر افغانستان در نبود زمینه های کار شایسته- بر مبنای شاخص های مطرح از سوی سازمان جهانی کار- کارگران «غیررسمی» بوده، و هیچ احصاییه

بی که آمار واقعی را در این مورد ارایه بدهد وجود ندارد. با توجه به آنکه بیش از نیمی از نفوس کشور را کودکان تشکیل میدهند، درشرایطی که فقر و گرسنگی بیداد می کند و ۹۷ درصد نفوس کشور زیر خط فقر به سر می برند، می توان اندیشید که درصد کودکان کار بیشتر از این برآورد است. اما گروه تروریستی طالبان که جز دروغ، بی آزرمی و پستی چیزی در انبان ندارد، بی شرمانه با یک « نه » گفتن در برابر انتشار آمار کودکان کارگر در افغانستان، یکبار دیگر نشان می دهد که تا چی اندازه در دشمنی با خلق افغانستان بیگانه از وجدان است.

صاعقه « طالبان»، همانگونه که زنان کشور را سرکوب نموده، حقوق شان را پامال و ایشان را از تقریباً همه فعالیت اجتماعی محروم کرده است، میلیونها کودک کار را از تعلیم و داشتن حق زندگی کودکانه باز داشته است. این گروه تروریست با تبعیض علیه خلق های بی دفاع اقوام هزاره، تاجیک، ازبیک،... ماهیت ماورای فاشیستی خویش را آشکار نموده است. این گروه مزدور، با محروم داشتن دختران خلق های پشتون از تعلیم، تحصیل و حق کار، با حذف فزیزیکی صدها روشنفکر وطن پرست خلق پشتون و با کنار زدن تحصیل یافته گان و آزاد اندیشان خلق پشتون از صحنه، ثابت نموده است که در دشمنی با خلق آزادیخواه پشتون نیز دستان اش تا مرفق در خون آغشته است. این گروه مزدور، دشمن آزادی بیان، دشمن هنر و موسیقی، دشمن شعر و ادب، مخالف مکتب و علوم و درتقابل با ترقی و پیشرفت قرار داشته، و تمام تلاش اش در راستای به قهقرا کشانیدن جامعه معطوف گردیده است. این گروه مزدور،

با غارتیدن میلیارد ها افغانی از کیسه خلق های افغانستان زیر نام های « مالیه»، «عشر، ذکات و... با آنکه مشروعیت داخلی و بیرونی ندارد، نشان می دهد که با «نقاب» اسلام و ادعای «مشروعیت مذهبی»، دزدی ها، غارتگری ها و چپاول هست و بود خلق را پیشه خود ساخته است. این آدمکشان معلوم الحال، همان گونه که سابقه جنایت پیشه گی های دور «اول» سلطه وحشیانه شان نشان داده است، به تاریخ و آثار تاریخی کشور نیز دشمنی آشتی ناپذیر دارند. نابودی پیکره های بودا در بامیان، جنایت نابخشودنی این گروه تروریستی است که هرگز جهان آنرا فراموش نخواهد کرد. امروزه در کتابفروشی های افغانستان، حتی کتابهایی که در آنها به تاریخ، ثقافت و مدنیت کشور پرداخته شده باشد، در فهرست سیاه قرار گرفته است و گروه وحشی طالب، اجازه دسترسی به همچو آثاری را به مردم افغانستان نمی دهند. جنایاتی که این گروه وحشی در سراسر افغانستان، به ویژه در پنجشیر، اندراب و... مرتکب شده اند، نشان می دهد که این گروه مزدور، «رسالت» کثیفی جز سرکوب و کشتار مردم افغانستان ندارد.

گروه تروریستی «طالبان» دشمنان آشتی ناپذیر آزادی بیان بوده، آزادی فکر و عقیده را «کفر» قلمداد کرده به قلع و قمع آزاد اندیشان پرداخته، دشمنی شان با آزادی رسانه ها را پایانی نیست. در دور نخستین سیطره این گروه تروریستی در افغانستان، فقط یک شبکه داخلی «رادیو» وجود داشت که به پخش و تبلیغ دیدگاه ها و دستورهای ضد بشری این گروه این وحشی می پرداخت. امروزه این گروه بی شرمانه در برابر رسانه های «تصویری» فتوا صادر نموده و اعلان می کند که پخش تصاویر متحرک و برنامه های تلویزیونی از «زنده جان ها» خلاف اسلام می باشد. هدف این گروه تروریستی، محروم نمودن مردم کشور از دسترسی به اطلاعات و رسانه ها بوده، و خواهان آنند که خلق های ما را در بی خبری کامل از آنچه که در کشور و جهان می گذرد قرار دهند. اندکی قبل از تسلط دوباره طالبان بر افغانستان (۱۵ آگست ۲۰۲۱ میلادی)، حدود ۵۴۳ رسانه در افغانستان فعالیت داشت که تقریباً ۱۰۷۹۰ کارمند رسانه بی در آن اشتغال داشتند. اما الی نوامبر ۲۰۲۱، یعنی طی کمتر از سه ماه، ۴۳ فیصد این رسانه ها مسدود شدند. بلافاصله پس از تسلط این گروه تروریستی بر افغانستان، ۸۴ فیصد بانوان شاغل در رسانه ها و وظایف شان را از دست دادند. به اساس شاخص آزادی مطبوعات گزارشگران بدون مرز، آزادی مطبوعات افغانستان در سال های اخیر به شدت افت نموده و {افغانستان} از رتبه ۱۱۸ (از میان ۱۸۰ کشور) در سال ۲۰۱۸ به رتبه ۱۷۸ در سال ۲۰۲۴ سقوط کرد. ^{vii} صدور سانسور نامه یازده ماده ای به تاریخ ۱۹ سپتامبر ۲۰۲۱ از سوی گروه وحشی طالبان، سند رزیلانه ایست که آشکارا به فعالیت رسانه های آزاد نقطه ختم گذاشته و سانسور برهنه و آشکار را در مقام فرماندهی قرارداد است. طیف

وسیعی از سرکوبگری ها بر خبرنگاران و فعالین رسانه ها از سوی گروه تروریستی طالبان اعمال گردیده است. در این طیف، از گرفتاری و بازداشت خودسرانه تا موارد شکنجه و بدرفتاری، تهدید و ارباب واردی اند که گزارش های مستند آن ارایه گردیده است. بر مبنای این گزارش ها، از ۱۵ آگست ۲۰۲۱ الی ۳۰ سپتامبر ۲۰۲۴ میلادی ۳۳۶ خبرنگار و کارمندان رسانه ها از سوی « طالبان» به شرح ذیل متاثر و متضرر گردیده اند: « ۲۵۶ مورد گرفتاری و بازداشت خودسرانه (۲۴۹ مرد، ۷ زن)، ۱۳۰ مورد شکنجه و بدرفتاری (۱۲۲ مرد، ۸ زن)، و ۷۵ مورد تهدید یا ارباب (۶۶ مرد، ۹ زن) ^{viii}. این ها مشتمل نمونه خروار، تنها مواردی اند که تنها از سوی یک نهاد مستند سازی شده است. موارد بیشتری نسبت چیرگی فضای خوف، سرکوب و ارباب طالبانی، مستند سازی یا هنوز منتشر نگردیده است. علاوه بر سرکوب و سانسور رسانه ها و مداخله در کار رسانه های داخلی، گروه تروریستی طالبان، حتی برای رسانه هایی که در بیرون مرزی فعالیت می کنند و عمدتاً از طریق برنامه های تلویزیونی، یوتیوب... فعالیت دارند نیز خط و نشان کشیده است و شماری از تارنما ها را نیز در افغانستان فلتر نموده و یا از فعالیت شان جلوگیری نموده است. شرح کارنامه های سیاه طالبان در سرکوب آزادی بیان و اعمال سانسور، مثنوی هفتاد من کاغذ می خواهد. موارد بالا، نمونه های انکارناپذیر از دشمنی بیکرانه گروه تروریستی طالبان با آزادی بیان و رسانه ها می باشد. این گروه تروریستی فکر می کند که تنها با استفاده از شکنجه و ترور و در فضای اختناق و با چماق و سرکوب می تواند بر کرده مردم نشسته و عمر نکبت چیرگی سیطره خونین خود را تمدید کند. اما این گروه کوردل و تروریست کورخوانده است. خلق های آزادیخواه افغانستان دشمنان تاریخی خویش را در پرتو دهه ها قربانی دادن و آزمودن دوست و دشمن، به درستی شناخته اند و هرگز تسلیم آمال، اهداف و نیات شوم تروریست های طالبانی نخواهند شد. خلق های آزادیخواه ما، سرانجام زنجیر های شوم اسارت و استبداد را درهم خواهند شکست. برای نجات مردم افغانستان از چنگال این گروه تروریستی و مزدور امپریالیسم، بر ما است که در صف واحد در برابر این گروه منفور هراس افکن قرار گرفته، برای افغانستانی آزاد، دموکراتیک و مترقی برزمیم. سازمان کارگران افغانستان (م.ل.م)، بر آنست که طبقه کارگر افغانستان و دهقانان بی زمین و کم زمین کشور که بخش اعظم نفوس کشور را تشکیل می دهند، تنها نیرویی اند که می توانند کشور ما را به سوی ترقی، آزادی و دموکراسی نوین سوق دهند. وحدت مبارزاتی طبقات ستمدیده زیر رهبری طبقه کارگر کشور، کلید پیروزی انقلاب و نقطه ختمی بر سیطره گروه تروریستی طالبان خواهد بود. روی این ملحوظ، وحدت اصولی نیروهای انقلابی، نخستین شرط برای بسیج خلق ها به سوی سنگرهای داغ نبرد انقلابی می باشد. کارگران افغانستان برای از دست دادن چیزی جز زنجیر های خود ندارند. تنها مبارزه است که مسیر پیروزی را هموار ساخته

و خلق ها را به سرمنزل مقصود می رساند. جهت رهایی از یوغ اسارت جنایت کاران و هراس افگنان طالبی و سایر نیروهای مرتجع هم قماش آن، وحدت رزمنده کارگران و دهقانان کلید آینده درخشان افغانستان می باشد.

مرگ به « طالبان» وحشی و حامیان منطقوی و امپریالیست شان

در راه پیروزی انقلاب دموکراتیک نوین، به پیش!

انقلاب زنده باد!

۲۷ دسامبر ۲۰۲۴

سازمان کارگران افغانستان (م.ل.م)

ⁱ به گزارش UNOCHA مورخ ۲۲-اکتوبر-۲۰۲۲، ۴۷ فیصد نفوس افغانستان در سال ۲۰۲۰ زیر خط فقر قرار داشت. این درصد، در سال ۲۰۲۱ به ۷۰ رسید، و در دومین سال سلطه گروه طالبان بر افغانستان یعنی در سال ۲۰۲۲، ۹۷ درصد مردم افغانستان زیر خط فقر قرار گرفتند. این آمار نشان می دهد که حدود نیمی از نفوس کشور در زمان رژیم پوشالی « غنی» زیر سیطره اشغالگران، زیر خط فقر قرار داشت و این رقم در کمتر از دو سال در زمان به قدرت رسانیدن واکنشهای امریکایی دو برابر گردیده و اینک ۹۷ فیصد نفوس کشور زیر خط فقر به سر می برند.

ⁱⁱ منبع: پلان نیازهای بشر دوستانه و پاسخ افغانستان، ص ۹، چرخه برنامه بشر دوستانه ۲۰۲۴، نشر دسامبر ۲۰۲۳.

ⁱⁱⁱ سازمان ملل متحد در گزارش سالانه ۲۰۲۳ منتشره به تاریخ ۲۵.۱۲.۲۰۲۴ نفوس افغانستان را ۴۴.۵ میلیون برآورد کرده است. (منبع:

www.humanitarianaction.info)

^{iv} برای مطالعه گزارش مفصل در این مورد، که آمار بالا به نقل از آن آمده است، به گزارش منتشره به تاریخ ۱۵ اکتوبر ۲۰۲۴ در روزنامه ۸ صبح به قلم (امین کاوه) زیر عنوان (گرسنگی جدی و شدت بیکاری؛ بیش از ۳۰ درصد جمعیت افغانستان دچار سو تغذیه هستند) مراجعه فرمایید.

^v <https://www.csis.org/analysis/future-assistance-afghanistan-dilemma>

^{vi} منبع: گزارش منتشره در تارنمای « بی.بی.سی.» فارسی به تاریخ ۱۲ جون ۲۰۲۳ زیر عنوان: (روز جهانی مبارزه با کار کودکان؛ طالبان: آمار منتشر شده از کودکان کارگر در افغانستان واقعی نیست)

^{vii} منبع: گزارش هیئت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان زیر نام (آزادی رسانه ها در افغانستان- نوامبر ۲۰۲۴) صص ۶-۷

^{viii} رک: همان منبع، ص ۱۴